

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 432

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 iunie 2016

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
48. — Hotărâre privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților	2-3	264. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice privind stabilirea metodologiei de selecție pentru evaluarea ex-ante a documentațiilor de atribuire aferente contractelor/acordurilor-cadru de achiziție publică care intră sub incidența art. 23 alin. (2) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, respectiv contractelor/acordurilor-cadru sectoriale care intră sub incidența art. 25 alin. (2) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 394/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, precum și pentru stabilirea modului de interacțiune cu autoritățile/entitățile contractante verificate.....	13-14
49. — Hotărâre pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională	3		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 160 din 24 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.....	3-5		
Decizia nr. 163 din 24 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37 ¹ alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	6-8		
Decizia nr. 178 din 29 martie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.....	8-12		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
407. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.172/2014 privind aprobarea componenței, atribuțiilor și modului de funcționare ale Comitetului de privatizare, concesionare și arendare al Agenției Domeniilor Statului.....	12	35. — Decizie pentru adoptarea Procedurii privind respectarea cerințelor de confidențialitate referitoare la activitatea Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile	14-16

HOTĂRĂRI ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRĂRE privind modificarea și completarea Regulamentului Camerei Deputaților

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 12 aprilie 2016, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 21, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Calitatea de președinte al Camerei Deputaților și a celorlalți membri ai Biroului permanent încetează înainte de expirarea mandatului, ca urmare a revocării în condițiile prezentului regulament, sau încetează de drept, în următoarele situații:

a) în caz de demisie, la data menționată în cererea de demisie;

b) în caz de încetare a calității de deputat, la data prevăzută la art. 7 din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată;

c) în caz de pierdere a calității de membru al grupului parlamentar căruia îi aparține funcția și care l-a propus pentru această funcție, la data precizată de deputat sau de liderul grupului respectiv, după caz;

d) în caz de pierdere a sprijinului politic, potrivit art. 32 alin. (3) din Legea nr. 96/2006, republicată, la data informării plenului Camerei Deputaților despre încetarea de drept a calității de membru al Biroului permanent.”

2. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Președintele Camerei Deputaților poate fi revocat înainte de expirarea mandatului, cu votul majorității deputaților prezenți, cu asigurarea cvorumului legal. Votul este secret și se exprimă prin bile. Propunerea de revocare se face în scris de către liderul grupului parlamentar care l-a propus și căruia îi aparține funcția de președinte al Camerei Deputaților.”

3. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Revocarea din funcție a oricărui dintre ceilalți membri ai Biroului permanent al Camerei Deputaților poate fi solicitată de grupul parlamentar care l-a propus și se aprobă cu votul majorității deputaților prezenți. Propunerea de revocare se face în scris de către liderul grupului parlamentar respectiv. Votul este secret și se exprimă prin bile.”

4. La articolul 28, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazurile prevăzute la art. 21 alin. (4), președintele de ședință al Camerei Deputaților ia act de situația de încetare de drept a calității de președinte al Camerei Deputaților și de membru al Biroului permanent și supune votului plenului Camerei Deputaților adoptarea hotărârii de vacantare a funcției.”

5. La articolul 123, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul votului prin mijloace electronice, înaintea ședinței consacrate votului final, președintele de ședință dispune verificarea cvorumului de ședință prin realizarea votului de control.”

6. Articolul 127 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 127. — (1) Votul prin mijloace electronice se realizează prin introducerea cardului de vot în consolă la începutul ședinței, urmată de apăsarea uneia dintre tastele «prezent», «pentru», «contra» sau «abținere». Rezultatul votului electronic se

afișează automat pe ecranul consolei și pe ecranul central din sala de ședință. În cazul în care președintele de ședință, asistat de cei 2 secretari, constată existența unor disfuncționalități, acesta solicită plenului repetarea votului prin altă procedură. Sesizarea unor astfel de disfuncționalități poate fi realizată și de un lider de grup.

(2) Cardul de vot electronic care permite deputatului accesul la mijloacele electronice de vot este personal. Utilizarea acestuia de către o altă persoană este interzisă. Nerespectarea interdicției atrage aplicarea sancțiunii prevăzute la art. 243 alin. (1) lit. e).

(3) Votul prin mijloace electronice se desfășoară astfel: președintele de ședință explică obiectul votării și inițiază procedura de vot. Exprimarea votului prin mijloace electronice se face în intervalul de timp alocat votării, anunțat de președintele de ședință, precedat de un semnal sonor. Deputatul are următoarele posibilități:

a) apăsarea tastei «pentru» — caz în care deputatul va fi înregistrat prezent, cu opțiunea de vot «pentru»;

b) apăsarea tastei «contra» — caz în care deputatul va fi înregistrat prezent, cu opțiunea de vot «contra»;

c) apăsarea tastei «abținere» — caz în care deputatul va fi înregistrat prezent, cu opțiunea de vot «abținere».

În cazul în care deputatul va apăsa exclusiv tasta «prezent», fără apăsarea vreuneia dintre opțiunile «pentru», «contra» sau «abținere», acesta va fi înregistrat prezent, în categoria celor care nu și-au exprimat nicio opțiune de vot.

(4) În timpul ședinței de vot exprimat prin mijloace electronice, în cazul în care deputatul nu are cardul de vot introdus corect în consolă sau, având cardul corect introdus în consolă, nu apasă nicio tastă, acesta figurează absent la votul respectiv. Introducerea cardului de vot în consolă, în intervalul de timp alocat votării, permite deputatului să își exprime poziția în problema supusă votului. Scoaterea cardului de vot din consolă după exprimarea poziției în problema supusă votului, dar înainte de expirarea timpului alocat votării, nu invalidează opțiunea exprimată.

(5) Ori de câte ori votul prin mijloace electronice este deschis, acesta se introduce pentru fiecare deputat pe site-ul Camerei Deputaților, în cazul votului final sau atunci când plenul Camerei hotărăște în mod expres.

(6) Afișarea și interpretarea rezultatului votului prin mijloace electronice se face după cum urmează: pe ecranul central și pe consolele individuale de vot, după exprimarea votului electronic se vor afișa următoarele informații: «prezenți»; «pentru»; «contra»; «abținere»; «nu votez».

(7) În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *ședința consacrată votului final* reprezintă procedura parlamentară de adoptare a legilor, hotărârilor și moțiunilor;

b) *cvorumul de ședință consacrat votului final* reprezintă condiția prealabilă, care trebuie întrunită imediat înaintea votării, în scopul asigurării unei prezențe semnificative a parlamentarilor, în conformitate cu dispozițiile art. 67 din Constituția României, republicată;

c) *prezența în cazul votului prin mijloace electronice* reprezintă suma tuturor deputaților care au apăsat una dintre cele 4 taste afișate pe ecranul consolei de vot.”

Art. II. — Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin 2016, cu modificările și completările aduse prin prezenta Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 12 aprilie Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această hotărâre a fost adoptată în ședința Camerei Deputaților din data de 8 iunie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 8 iunie 2016.
Nr. 48.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
pentru numirea unui judecător la Curtea Constituțională

În temeiul prevederilor art. 142 și 143 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 5 și 68 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Varga Attila, conferențiar universitar doctor, se numește în funcția de judecător la Curtea Constituțională, pentru un mandat de 9 ani, ca urmare a încetării mandatului domnului judecător Tudorel Toader prin expirarea, la data de 13 iulie 2016, a termenului pentru care a fost numit.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 8 iunie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 8 iunie 2016.
Nr. 49.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 160
din 24 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004

privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Dumitru Cismaru în Dosarul nr. 2.173/1/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.096D/2015.

2. La apelul nominal răspunde pentru autorul excepției de neconstituționalitate doamna avocat Corina Popescu, din cadrul Baroului București, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției care solicită admiterea acesteia. Se arată că textul criticat fixează un termen foarte scurt de introducere a contestației împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, ceea ce este contrar art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale. Se apreciază că o ingerință în exercitarea accesului la justiție trebuie să fie proporțională; or, termenul de 15 zile stabilit prin textul criticat nu este adecvat, necesar și proporțional cu obiectivele avute în vedere prin Legea nr. 317/2004. Mai mult, prin fixarea unui astfel de termen nu se face distincție între nulitățile absolute și cele relative și nu se corelează nici cu dispozițiile art. 1.249 din Codul civil referitoare la prescripție și nici cu cele ale Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 referitoare la termenul de introducere a acțiunii.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 1.122 din 23 septembrie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 3 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 2.173/1/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**, excepție ridicată de Dumitru Cismaru într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate de autorul excepției de neconstituționalitate împotriva Hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 107 din 7 februarie 2012, prin care acesta a fost revocat din funcția de procuror inspector.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că stabilirea la 15 zile a termenului de contestare a hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii, indiferent de motivele de nulitate invocate, încalcă dreptul la un proces echitabil, acesta devenind teoretic și iluzoriu. Interzicând persoanelor interesate invocarea motivelor de nulitate absolută dincolo de expirarea termenului de 15 zile de la publicarea sau comunicarea deciziei, în condițiile în care, potrivit art. 1.249 din Codul civil, nulitatea absolută poate fi invocată oricând, se ajunge la imposibilitatea persoanei interesate de a exercita acțiunea civilă, lucru inadmisibil. O atare limitare a termenului de invocare a motivelor de nulitate absolută nu este nici adecvată, nici necesară și nici proporțională cu scopul urmărit de legiuitor.

7. Se mai indică faptul că există o disproporție evidentă între termenul de 15 zile prevăzut de reglementarea criticată și termenul general în materia actelor administrative, care este de 6 luni sau, în cazuri justificate, de până la 18 luni, conform art. 7 și 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

8. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată.

9. În esență, se arată că termenul de 15 zile de la comunicarea sau publicarea hotărârii este în acord cu principiile care guvernează materia contenciosului administrativ, unul dintre acestea fiind celeritatea procedurii de soluționare a unor astfel de litigii. Mai mult, tipologia litigiilor în care se aplică textul criticat este aceea de litigii de muncă, ceea ce justifică pe deplin stabilirea unui termen mai scurt decât cel general prevăzut de Legea nr. 554/2004, fiind, de altfel, eliminată și procedura prealabilă drept condiție de exercitare a acțiunii în contencios administrativ.

10. Termenul de 15 zile se încadrează în limitele unui termen rezonabil, conferind părților interesate posibilitatea obiectivă și efectivă de a formula calea de atac. Limitarea în timp a efectuării unor acte procesuale sau procedurale nu aduce atingere dreptului de acces liber la justiție.

11. În fine, se arată că textul legal criticat asigură timpul necesar ca părțile interesate să își exercite drepturile procesuale și să își îndeplinească obligațiile prevăzute de lege.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

13. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că asigurarea dreptului la un proces echitabil presupune, în esență, ca toate părțile procesului să aibă dreptul de a formula cereri, de a propune și administra probe și de a pune concluzii cu privire la toate problemele de fapt și de drept de care depinde corecta soluționare a litigiului, cu respectarea dreptului la apărare, prevăzut de art. 24 din Constituție. Se mai arată că instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură.

14. Din examinarea prevederilor legale criticate rezultă că partea interesată are posibilitatea de a formula contestație la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție împotriva hotărârii pronunțată de plenul Consiliului Superior al Magistraturii referitoare la cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, beneficiind pe tot parcursul acestei proceduri de toate garanțiile necesare asigurării unui proces echitabil. În consecință, se apreciază că textul de lege criticat reprezintă atât o reglementare cu caracter special, prin care este instituită competența exclusivă a instanței supreme în ceea ce privește contestarea legalității actelor emise de Consiliul Superior al Magistraturii privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor, cât și o cale de atac specifică, cu o durată rezonabilă, de 15 zile de la comunicarea sau publicarea hotărârii plenului, fără a contraveni art. 21 din Constituție.

15. De asemenea, se invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 1.430 din 2 noiembrie 2010, Decizia nr. 1.122 din 23 septembrie 2010 și Decizia nr. 485 din 20 aprilie 2010.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, care au următorul cuprins: „(7) *Hotărârile prevăzute la alin. (5) pot fi atacate cu contestație de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Contestația se judecă în complet format din 3 judecători*”.

19. Art. 29 alin. (5), la care textul criticat face trimitere, are următorul cuprins: „(5) *Hotărârile plenului privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor se redactează în cel mult 20 de zile și se comunică de îndată*.”

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat a mai format obiectul controlului de constituționalitate prin prisma unor critici de neconstituționalitate diferite, deciziile astfel pronunțate vizând, în principal, problema dublului grad de jurisdicție. Curtea a reținut că art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu consacră nici expres, dar

nici implicit dreptul la dublul grad de jurisdicție, drept ce este recunoscut doar în materie penală. De asemenea, nici art. 13 din Convenție, care se referă la dreptul la un „recurs efectiv”, nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, ci doar a posibilității de a se supune judecării unei instanțe naționale. Curtea a mai reținut că accesul la justiție, garantat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură [a se vedea Decizia nr. 1.122 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 4 noiembrie 2010].

22. Distinct de cele reținute în decizia anterioară, Curtea reține că accesul liber la justiție nu este un drept absolut, putând fi limitat prin anumite condiții de formă și de fond impuse de legiuitor, prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție. Aceste condiționări nu pot fi acceptate dacă afectează dreptul fundamental în chiar substanța sa. Prin urmare, limitările aduse dreptului fundamental sunt admisibile doar în măsura în care vizează un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele folosite de legiuitor și scopul urmărit de acesta (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din 27 aprilie 2005). În consecință, stabilirea unor condiționări pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie, în sine, o încălcare a accesului liber la justiție, el presupunând accesul la mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, fiind de competența exclusivă a legiuitorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție ce rezultă din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenumului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 478 din 18 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 12 august 2015, paragraful 15).

23. De asemenea, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în consonanță cu cea a Curții Constituționale [a se vedea Decizia nr. 51 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 24 martie 2010, sau Decizia nr. 619 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 30 decembrie 2014, paragraful 18], s-a statuat că o caracteristică a dreptului de acces liber la justiție este aceea că nu este un drept absolut (Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57) și că el poate fi supus la restricții legitime, cum ar fi termenele legale de prescripție sau ordonanțele care impun depunerea unei cauțiuni *judicatum solvi*;

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dumitru Cismaru în Dosarul nr. 2.173/1/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

important este ca aceste restrângeri să nu aducă atingere substanței dreptului, să urmărească un scop legitim și să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit [Hotărârea din 21 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragraful 39, sau Hotărârea din 10 mai 2001, pronunțată în Cauza *Z. și alții împotriva Regatului Unit*, paragraful 93].

24. Raportat la textul de lege criticat, Curtea reține că acesta, prin conținutul său normativ, vizează un aspect al accesului liber la justiție, stabilind un termen de decădere în privința contestării hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii. Totodată, Curtea reține că fixarea unui termen de decădere, în mod evident, reprezintă o limitare inerentă a dreptului anterioară, însă aceasta are în vedere un scop legitim, respectiv securitatea raporturilor juridice; în lipsa unui termen, hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii ar putea fi atacată *sine die*, dând naștere unei insecurități juridice. Un termen având o asemenea durată corespunde finalității urmărite, fiind, așadar, o măsură adecvată îndeplinirii scopului legitim urmărit. În același timp, acesta este necesar în raport cu scopul urmărit, legiuitorul neavând la îndemână alte modalități mai eficiente sau mai puțin intruzive pentru atingerea finalității urmărite. Așadar, modul de dozare a intervenției statului în sfera de protecție a accesului liber la justiție reflectă faptul că o asemenea măsură este una necesară. În fine, cu privire la proporționalitatea măsurii, respectiv analiza modului în care interacționează interesele generale ale societății cu cele individuale, Curtea constată că posibilitatea contestării *sine die* a hotărârii în cauză sau pe un termen îndelungat prezintă dezavantaje mai mari față de cerințele de bună administrare a justiției și a asigurării unui climat de ordine și securitate juridică. Rezultă, așadar, că măsura analizată respectă un just raport de proporționalitate între interesele concurente. În consecință, măsura criticată este proporțională cu scopul legitim urmărit, astfel încât Curtea nu poate reține încălcarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție și nici ale art. 6 paragraful 1 din Convenție.

25. De asemenea, Curtea constată că aspectele particulare învederate de autorul excepției sunt chestiuni de fapt, ele denotând o anumită atitudine procesuală pe care acesta a avut-o la un moment dat. În acest sens, se reține că aplicarea sancțiunii revocării din funcția de procuror inspector nu a avut în vedere faptul că autorului excepției de neconstituționalitate i se aplicase anterior o sancțiune disciplinară, ci premisa a fost aceea că nu și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu. Acesta a înțeles să nu conteste hotărârea prin care a fost revocat din funcția de procuror inspector în termenul prevăzut de lege; or, faptul că, ulterior, i s-a aplicat și o sancțiune disciplinară, pe care a contestat-o, iar instanța a anulat-o, nu constituie *eo ipso* motiv de anulare a hotărârii inițiale, chiar dacă ambele aveau la bază aceeași situație premisă.

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 163

din 24 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37¹ alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37¹ alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Florin Streteanu în Dosarul nr. 10.254/211/2014 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.149D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent-șef învederează faptul că partea Institutul Național al Magistraturii a depus a cerere de judecare în lipsă a excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, se arată că textul legal criticat a fost introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2008 în vederea asigurării formării profesionale a judecătorilor și procurorilor, precum și a calității actului de justiție. Este o normă clară, care operează cu criterii obiective și rezonabile, prevăzute chiar în ipoteza sa. Textul legal criticat vizează formarea profesională continuă, iar adoptarea sa a avut în vedere lipsa unor prevederi legale referitoare la suportarea cheltuielilor de formare profesională continuă, ceea ce a și determinat apariția riscului blocării acestei activități, risc care nu există în cazul formării profesionale inițiale. În consecință, nu există teme pentru aprecierea normei ca fiind discriminatorie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 19 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 10.254/211/2014, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37¹ alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Florin Streteanu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului formulat de Institutul Național al Magistraturii împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă cererea acestuia de obligare a autorului excepției de neconstituționalitate la plata cheltuielilor de transport achitate pentru activitățile de formare inițială pe care acesta le-a prestat în calitate de formator.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că formarea inițială a auditorilor de justiție are aceleași valențe ca și formarea profesională continuă pentru judecători sau procurori, ea constituind, în ambele situații, garanția independenței și imparțialității în exercitarea funcției. Se arată că nu există diferențe fundamentale, prin prisma obiectului

formării, între formarea inițială și cea continuă, scopul acestora fiind similar. Condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a dobândi calitate de formator sunt identice pentru cei care desfășoară activitate în cadrul formării inițiale sau continue. În acest sens, este invocată Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 613/2007 cu privire la statutul formatorului.

7. Prin urmare, se susține că o diferențiere de tratament între formatorii implicați în activitatea de formare profesională continuă și cei implicați în activitatea de formare profesională inițială, din punctul de vedere al posibilității decontării cheltuielilor de transport determinate de deplasarea acestora pentru susținerea cursurilor și seminarelor, nu este justificată, fiind contrară art. 16 din Constituție. În sensul aplicării unui tratament juridic identic ori de câte ori există caracteristici comune ale statutelor aplicabile unor categorii profesionale este invocată Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, precum și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. VI din 15 ianuarie 2007.

8. Având în vedere cele expuse, se concluzionează în sensul că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care limitează posibilitatea decontării cheltuielilor de transport doar la activitățile de formare continuă.

9. **Tribunalul Cluj — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată, arătând că formarea inițială a auditorilor de justiție are aceleași valențe ca și formarea profesională continuă pentru judecători sau procurori, ea constituind, în ambele situații, garanția independenței și imparțialității în exercitarea funcției.

10. Se mai învederează faptul că din interpretarea *per a contrario* a acestui text de lege, s-ar putea reține că pentru personalul de instruire al Institutului Național al Magistraturii care participă la activitățile de formare profesională inițială se suportă din bugetul instituțiilor unde își au funcția de bază, însă, textul de lege nu este suficient de clar în redactare, generând, în privința modului de decontare a cheltuielilor de transport, o situație discriminatorie între personalul de instruire al Institutului Național al Magistraturii care participă la activitățile de formare profesională inițială și cel care participă la activitățile de formare profesională continuă.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că textul criticat nu instituie vreun tratament discriminatoriu, el regăsindu-se în capitolul IV al titlului II din Legea nr. 303/2004 intitulat „*Formarea profesională continuă și evaluarea periodică a judecătorilor și procurorilor*”. Acesta reglementează modul de decontare a cheltuielilor pentru diferitele categorii enumerate în articol. Spre deosebire de formarea inițială care se caracterizează prin permanență, auditorii fiind prezenți zilnic la cursurile organizate la sediul Institutului Național al Magistraturii, formarea continuă nu presupune prezența zilnică a magistratului pe durata unui an de studii, ci presupune participarea la activități de formare ocazionale organizate de Institutul Național al Magistraturii nu numai la sediul acestuia, ci în diferite locații din București și din țară. Activitatea formatorului (în cazul formării continue) nu este permanentă, el participând ori de câte ori este solicitat de organizatori. Astfel, cheltuielile de transport pentru formatorii din cadrul formării continue sunt asigurate, fiind de esența acestei

activității deplasarea la locația din țară unde se efectuează cursurile. Pentru formatorii din cadrul formării inițiale, care se desfășoară la sediul Institutului Național al Magistraturii, nu mai este necesar un text privind decontarea cheltuielilor de transport, deoarece aceste activități se desfășoară în București (neavând relevanță care este locul de domiciliu al formatorului). Prin urmare, cele două activități — de formare inițială și continuă — sunt diferite, impunând un regim juridic diferit.

13. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care limitează posibilitatea decontării cheltuielilor de transport doar la activitățile de formare continuă.

14. Se arată că, întrucât numai formatorii Institutului Național al Magistraturii care desfășoară activități în cadrul formării continue beneficiază de decontarea cheltuielilor de transport, dispozițiile legale criticate sunt discriminatorii și încalcă astfel principiul constituțional privind egalitatea în drepturi a cetățenilor. Prevederea legală în discuție îi discriminează pe formatorii Institutului Național al Magistraturii care desfășoară activități în cadrul formării inițiale, aceștia neavând dreptul la cheltuielile de transport. Textul de lege criticat situează formatorii din cadrul formării profesionale inițiale într-o situație patrimonială mai dezavantajoasă decât formatorii din cadrul formării continue. Or, formarea profesională inițială a auditorilor de justiție are aceeași importanță ca și formarea profesională a judecătorilor și procurorilor, constituind în ambele situații garanția independenței și imparțialității funcției.

15. Principiului egalității în drepturi presupune egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. Acest principiu impune statului asigurarea unui cadru legal menit să permită aplicarea unui tratament egal tuturor persoanelor fizice aflate în situații juridice similare, astfel încât acestea să fie egale în drepturi, fără privilegii și fără discriminări.

16. În aceste condiții, situația generată de prevederile legale criticate aduce atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât acestea instituie diferențieri între formatorii din cadrul formării profesionale inițiale și formatorii din cadrul formării continue.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 371 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, introduse prin art. I pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2008 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 8 decembrie 2008, și care au următorul cuprins: „(4) *Cheltuielile de transport ale auditorilor de justiție și ale personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii, care participă la activitățile de formare profesională continuă organizate de Institutul Național al Magistraturii, se suportă din bugetul acestei instituții*”.

20. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi. Totodată, prin prisma art. 20 din Constituție, sunt invocate prevederile art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind egalitatea în fața legii,

art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* din Protocolul nr. 12 la Convenție.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prin raportul Curții de Conturi nr. 1.081/11 martie 2013 s-a constatat că Institutul Național al Magistraturii a efectuat fără bază legală cheltuieli cu transportul personalului de instruire care a participat la cursuri de formare profesională inițială din localitatea în care acesta își are locul de muncă la București, drept pentru care a fost emisă Decizia nr. XII/5/2013/D1/9 aprilie 2013 prin care s-a stabilit în sarcina Institutului Național al Magistraturii obligația de determinare a prejudiciului și de dispunere a măsurilor ce se impun pentru recuperarea acestuia. Măsurile solicitate de Curtea de Conturi au avut în vedere faptul că Institutul Național al Magistraturii a interpretat în mod greșit dispozițiile art. 371 din Legea nr. 303/2004, în sensul că decontarea cheltuielilor cu transportul a vizat nu numai formarea profesională continuă, ci și pe cea inițială. În consecință, Institutul Național al Magistraturii a formulat o acțiune în pretenții prin care a solicitat părâtului, autor al excepției de neconstituționalitate, restituirea sumei de 12.325 RON, reprezentând contravaloarea cheltuielilor de transport pentru activitatea prestată de acesta în cadrul formării profesionale inițiale în perioada 29 aprilie 2010 — 24 mai 2012. Temeiul legal al cererii de chemare în judecată l-au constituit dispozițiile Codului civil 1864 și 2009, după caz, referitoare la plata nedatorată și îmbogățirea fără justă cauză, precum și art. 371 alin. (3)—(5) din Legea nr. 303/2004.

22. Judecătoria Cluj-Napoca a respins cererea de chemare în judecată, apreciind că nu au fost întrunite condițiile legale referitoare la plata nedatorată și îmbogățirea fără justă cauză, iar instanța de apel a menținut sentința astfel pronunțată. Ambele instanțe au apreciat că interpretarea greșită a art. 371 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 nu poate fi opusă părâtului, autor al excepției de neconstituționalitate, și că plata nu a fost făcută de reclamant din eroare, ci în executarea acordului de voință existent între părți cu privire la decontarea cheltuielilor de transport. Mai mult, s-a constatat că aceste decontări au fost efectuate începând chiar cu data de 29 ianuarie 2008, moment anterior intrării în vigoare a dispozițiilor art. 371 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 (8 decembrie 2008). Acest acord de voință a încetat la 25 mai 2012, după ce autorul excepției a refuzat propunerea Institutului Național al Magistraturii de a desfășura activități de formare profesională inițială fără decontarea cheltuielilor de transport.

23. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea constată că temeiurile de drept pentru care a fost respinsă cererea de chemare în judecată nu au nicio legătură cu textul legal criticat. Acest text nu a avut incidență în cauză, din moment ce soluționarea acesteia a fost realizată prin recurgerea la alte temeiuri de drept, instanța de fond precizând *in terminis* că interpretarea greșită dată unor dispoziții legale de către reclamant, și anume Institutul Național al Magistraturii, nu echivalează cu eroarea care ar justifica admiterea unei cereri pe temeiul plății nedatorate. Prin urmare, interpretarea greșită a textului de lege — în speță, sub aspectul sferei sale de reglementare — nu poate constitui motiv pentru reținerea legăturii sale cu soluționarea cauzei. Mai mult, *ad absurdum* admiterea excepției de neconstituționalitate nu ar avea niciun efect juridic asupra situației autorului excepției, acțiunea în pretenții neavând în realitate la bază articolul contestat, ci ar crea doar premisa normativă pentru Institutul Național al Magistraturii să suporte în viitor, pentru alte situații, contravaloarea cheltuielilor de transport realizate de formatori în cadrul formării profesionale inițiale.

24. În consecință, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât textul legal criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei, nefiind, astfel, respectată cerința prevăzută de art. 29 alin. (1) teză finală din Legea nr. 47/1992.

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 37¹ alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Florin Streteanu în Dosarul nr. 10.254/211/2014 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Cluj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 martie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 178

din 29 martie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, excepție ridicată de Mihai Tîrnoveanu în Dosarul nr. 263/89/2015 al Tribunalului Vaslui — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.119D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosar, autorul excepției a transmis precizări în susținerea admiterii excepției de neconstituționalitate și solicită judecarea cauzei și în lipsă.

4. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.120D/2015 și nr. 1.139D/2015, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Maria Costea și de Gheorghe Cătălin Poede în dosarele nr. 377/89/2015 și nr. 465/89/2015 ale Tribunalului Vaslui — Secția civilă.

5. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

6. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosare, autorii excepției au transmis concluzii scrise în susținerea admiterii excepției de neconstituționalitate și solicită judecarea cauzelor și în lipsă.

7. Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.119D/2015, nr. 1.120D/2015 și nr. 1.139D/2015, pune în discuție, din oficiu, conexarea cauzelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.120D/2015 și nr. 1.139D/2015 la Dosarul nr. 1.119D/2015, care este primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, raportat la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, arată că, așa cum rezultă din preambulul ordonanței, urgența este justificată de reluarea plății indemnizațiilor reparatorii pentru categoriile de beneficiari, conform Legii nr. 341/2004, începând cu luna ianuarie 2015. De asemenea, arată că, din urmărirea procesului legislativ, rezultă că a fost respectată procedura privind dezbateră accelerată a ordonanței de urgență. Cât privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, arată că, prin Decizia nr. 721 din 9 decembrie 2014, Curtea a statuat că dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, astfel că legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

9. Prin încheierile din 11 iunie 2015 și 18 iunie 2015, pronunțate în dosarele nr. 263/89/2015, nr. 377/89/2015 și nr. 465/89/2015, **Tribunalul Vaslui — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004.** Excepția a fost ridicată de Mihai Tîrnoveanu, de Maria Costea și de Gheorghe Cătălin Poede în cauze având ca obiect contestații privind alte drepturi de asigurări sociale, respectiv indemnizații lunare reparatorii conform Legii nr. 341/2004.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia susțin, în esență, că Legea nr. 341/2004 este o lege organică și nu putea fi modificată printr-o ordonanță de urgență, care creează un dezechilibru bugetar. De asemenea, apreciază că, prin instituirea titlului de „Luptător cu Rol Determinant”, se încalcă principiul neretroactivității legii civile, deoarece Legea nr. 341/2004 este o lege de preschimbare a certificatelor obținute în baza Legii nr. 42/1990 pentru cinstitirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 23 august 1996, abrogată prin art. 17 din Legea nr. 341/2004.

11. Consideră că prin emiterea ordonanței de urgență criticate se creează o gravă discriminare între categoriile de participanți la Victoria Revoluției din decembrie 1989, respectiv între luptătorii remarcați și cei răniți, reținuți și urmași de Eroii Martiri, dar în mod deosebit între participanții la Revoluția română din decembrie 1989 și alte categorii de beneficiari de indemnizații obținute în baza altor fapte deosebite decât participarea la evenimentele din decembrie 1989.

12. Autorii apreciază că, din examinarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, nu reiese existența situației extraordinare care să justifice urgența cerută de prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4). Totodată, susțin că actul normativ criticat nu respectă atât normele de tehnică legislativă, cât și prevederile legale referitoare la transparența decizională, respectiv art. 7 din Legea nr. 52/2003.

13. Cu privire la indemnizația lunară reparatorie, autorii arată că aceasta reprezintă un „bun”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, iar sistarea ei contravine prevederilor constituționale potrivit cărora cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege, și la măsuri de asistență socială, potrivit legii. Totodată, autorii susțin că neacordarea indemnizației lunare reparatorii reprezintă o restrângere a exercițiului dreptului de proprietate privată.

14. **Tribunalul Vaslui — Secția civilă** apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 sunt constituționale. În acest sens, față de critica de neconstituționalitate extrinsecă, arată că actul normativ criticat nu este contrar prevederilor constituționale ale art. 115, iar acordarea indemnizației reparatorii nu reprezintă un drept fundamental, ci un beneficiu recunoscut de legiuitor, care poate face obiectul unei reveniri. Acordarea unor drepturi bănești în semn de recunoștință pentru persoanele care au calitatea de revoluționari ține de opțiunea exclusivă a legiuitorului, așa încât actul normativ criticat este în acord cu dispozițiile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție. De asemenea, apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, fără a crea o discriminare, stabilesc categoriile de persoane care beneficiază de prevederile legii, doar din perspectiva rolului pe

care acestea l-au avut la victoria Revoluției române din decembrie 1989.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 este neîntemeiată. Astfel, cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, arată că, așa cum rezultă din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014, urgența este justificată de reluarea plăților privind indemnizațiile reparatorii, pentru toate categoriile de beneficiari, conform Legii nr. 341/2004, începând cu luna ianuarie 2015. Cât privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, arată că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, acordarea acestui beneficiu — indemnizația reparatorie — nu reprezintă un drept fundamental și, ca atare, nu sunt încălcate prevederile art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

17. **Avocatul Poporului**, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 1.139D/2015, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens arată că din urmărirea procesului legislativ reiese că a fost îndeplinită procedura intermediară care impune dezbateră accelerată a ordonanței de urgență și, având în vedere caracteristica lor privind urgența reglementării, aceste acte normative nu se supun dezbaterii publice. De asemenea, apreciază că situația avută în vedere de Guvern poate fi calificată ca fiind una extraordinară, astfel încât, pe cale de consecință, se poate susține existența unei urgențe în adoptarea reglementării criticate. Susține că nu poate fi reținută nici încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1), întrucât măsurile instituite prin dispozițiile legale criticate se încadrează în marja de apreciere a statului în determinarea oportunității și a intensității politicilor privind acordarea măsurilor de protecție socială. Cât privește invocarea prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, arată că dispozițiile legale, prin care se acordă *titlul de luptător cu rol determinant*, titlu care stă la baza condițiilor de acordare a indemnizațiilor, se aplică pentru viitor, de la data intrării în vigoare a legii. Totodată, prin noul titlu acordat de actul normativ — luptător cu rol determinant —, legiuitorul a ținut cont de specificul fiecărei situații, adoptând soluții diferite pentru situații diferite. În final, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, menționează că dreptul la indemnizație reparatorie nefiind un drept fundamental, legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987

nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014, cu modificările ulterioare.

21. Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul român, art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 22 alin. (1) și (2) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 23 alin. (11) potrivit căruia, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată, art. 31 privind dreptul la informație, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 alin. (1) potrivit căruia Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării, art. 102 alin. (1) privind rolul și structura Guvernului, art. 114 referitor la angajarea răspunderii Guvernului, art. 115 alin. (4), (5) și (6) privind delegarea legislativă. De asemenea, sunt invocate art. 6 paragraful 2 și art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție, Protocolul nr. 12 la Convenție, referitor la interzicerea generală a discriminării, art. 7 și art. 11 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și art. 17 privind dreptul de proprietate din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. Totodată, autorii apreciază că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 nu au fost respectate dispozițiile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 3 decembrie 2013, și cele ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, respectiv prin Decizia nr. 864 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 10 martie 2016, prin care a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

23. Astfel, Curtea a reținut că, în memoria celor care și-au jertfit viața și în semn de recunoaștere a meritelor celor care s-au remarcat în mod deosebit în lupta pentru răsturnarea regimului totalitar, ca recompensă a societății pentru contribuția adusă la înfăptuirea Revoluției din 1989, a fost adoptată Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 23 august 1996, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit acestei legi, titlurile ce puteau fi acordate luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 erau: „Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989”, „Luptător pentru Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989” și „Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”, precum și drepturile ce se cuveneau beneficiarilor acestor titluri.

24. Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, prin art. 17, a abrogat Legea nr. 42/1990, însă a menținut unele dintre soluțiile legislative ale reglementării abrogate. Astfel, este păstrată denumirea titlurilor „Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989” și „Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”, iar titlul „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989” se referă, în noua reglementare,

la trei categorii, și anume „Luptător Rănit”, „Luptător Reținut” și „Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite”.

25. Curtea a reținut că Legea nr. 341/2004 stabilea acordarea unor drepturi persoanelor care au obținut titlurile prevăzute de aceasta, printre care, potrivit art. 4, și dreptul la o indemnizație lunară reparatorie, în condițiile legii. Acordarea titlurilor se făcea prin preschimbarea certificatelor eliberate în perioada 1990—1997, privind calitățile și titlurile atestate potrivit Legii nr. 42/1990.

26. Curtea a observat că acordarea indemnizației prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004, potrivit căruia „De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 [„Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite”], numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor”, a fost suspendată după cum urmează:

— în anul 2012, potrivit art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, introdus prin Legea nr. 283/2011 de aprobare a acesteia, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011;

— în anul 2013, potrivit art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 13 decembrie 2012;

— în anul 2014, potrivit art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2013 privind reglementarea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 30 august 2013.

27. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 au fost modificate și completate dispoziții din Legea nr. 341/2004, care stabileau categoriile de titluri ce se pot acorda luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989 și drepturile corespondente deținerii acestor titluri. Astfel, sunt păstrate denumirile titlurilor de „Erou-Martir al Revoluției Române din Decembrie 1989” și „Participant la Victoria Revoluției Române din Decembrie 1989”, iar titlul „Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989”, în noua formă a legii, se referă la patru categorii, și anume „Luptător Rănit”, „Luptător Reținut”, „Luptător cu Rol Determinant” și „Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite”. În acest sens, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 341/2004, titlurile instituite se vor acorda în condițiile legii, avându-se în vedere calitățile și titlurile atestate, potrivit Legii nr. 42/1990, doar pentru cazurile în care solicitantul este posesor al certificatului și titular al brevetului de atestare a titlului acordat de către Președintele României, prin decret prezidențial, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I. Totodată, noul conținut normativ al art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004 prevede acordarea unei indemnizații de grațitudine lunară persoanelor care au obținut titlurile de „Luptător cu Rol Determinant”, cărora li s-au eliberat noile certificate potrivit noii reglementări.

28. Cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă, raportată la prevederile constituționale ale art. 115 alin. (4), Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale (spre exemplu, Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005), Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare;

reglementarea acesteia să nu poată fi amânată; urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.

29. Având în vedere cele prezentate în expunerea de motive, precum și faptul că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragraful 49), Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, raportată la art. 115 alin. (4) din Constituție, este neîntemeiată.

30. Referitor la critica de neconstituționalitate intrinsecă, raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a constatat că dispozițiile de lege deduse controlului de constituționalitate nu oferă temei unei atare critici, întrucât nu conțin, în sine, nicio dispoziție cu caracter retroactiv, textele urmând a-și găsi aplicarea exclusiv de la data intrării în vigoare. Astfel, susținerile autorilor excepției, în sensul că se anulează vechile titluri, nu pot fi primite, deoarece prin noua reglementare nu se anulează vechile titluri, ci doar se stabilesc categoriile de persoane care vor beneficia, în condițiile noii reglementări, de recunoștință și grațitudine.

31. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate instituie o discriminare în cadrul aceleiași categorii de revoluționari — Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite —, prin sistarea plății indemnizației lunare reparatorii, Curtea a constatat că normele supuse controlului de constituționalitate se aplică tuturor destinatarilor săi, fără ca între aceștia să existe privilegii sau discriminări, astfel încât nu a putut fi reținută încălcarea prevederilor art. 16 din Constituție și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. A nega posibilitatea legiuitorului de a modifica sau de a abroga o normă ar însemna negarea competenței sale legislative, ceea ce este inadmisibil. Din contră, legiuitorul, fie el originar, fie delegat, trebuie să vegheze la asigurarea stabilității economice a țării și să ia măsuri în consecință. În acest sens, a se vedea Decizia nr. 90 din 7 februarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 5 aprilie 2012. Totodată, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că nu constituie o discriminare faptul că, prin aplicarea unor prevederi legale, anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate ca atare prin prisma propriilor lor interese subiective.

32. Cât privește critica potrivit căreia sistarea plății indemnizației reparatorii contravine prevederilor constituționale ale art. 44, Curtea a constatat netemeinicia acestor susțineri, întrucât, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 16 ianuarie 2012, Decizia nr. 922 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 42 din 22 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 25 martie 2014, ori Decizia nr. 419 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 18 august 2014, a statuat că dreptul la indemnizație reparatorie nu reprezintă un drept fundamental, astfel că „legiuitorul are libera apreciere asupra instituirii unor astfel de beneficii, precum și a stabilirii condițiilor și criteriilor de acordare”. Ca atare, indemnizația se acordă în condițiile Legii nr. 341/2004, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 și Ordonanța Guvernului nr. 1/2015 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 19 ianuarie 2015.

33. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții

Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

34. Distinct de cele reținute, cât privește invocarea art. 115 alin. (5) din Constituție, potrivit jurisprudenței Curții, acesta condiționează intrarea în vigoare a ordonanței de urgență de îndeplinirea cumulativă a două cerințe: depunerea sa spre dezbateri în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I. Dispozițiile constituționale sunt transpuse la nivel legal de art. 12 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căruia „Ordonanțele de urgență ale Guvernului intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, sub condiția depunerii lor prealabile la Camera competentă să fie sesizată, dacă în cuprinsul lor nu este prevăzută o dată ulterioară”. A se vedea în acest sens Decizia nr. 366 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 644 din 2 septembrie 2014. Astfel, potrivit fișei legislative, Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 a fost adoptată în ședința de Guvern din 29 decembrie 2014, iar proiectul de lege privind aprobarea ordonanței de urgență a fost transmis Senatului României, în calitate de primă Cameră sesizată, pentru dezbateri cu Adresa nr. E201/30/12/2014. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 969 din 30 decembrie 2014. Prin urmare, au fost întrunite cele două condiții cumulative necesare intrării în vigoare a ordonanței de urgență, astfel încât critica privind încălcarea art. 115 alin. (5) din Constituție este neîntemeiată.

35. Referitor la critica potrivit căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 95/2014 nu a fost supusă dezbaterii publice, încălcându-se astfel art. 31 din Constituție, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor art. 7 alin. (13) din Legea nr. 52/2003, „În cazul reglementării unei situații care, din cauza circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public, proiectele de acte normative se supun adoptării în procedura de urgență prevăzută de reglementările în vigoare”. Astfel, legiuitorul, ținând cont de realitatea existenței unor situații în care necesitatea protejării interesului public impune în mod obiectiv adoptarea unor măsuri urgente, a permis adoptarea unor acte normative fără îndeplinirea tuturor cerințelor privind asigurarea transparenței decizionale. Prin urmare, Curtea constată că nici această critică de neconstituționalitate nu este întemeiată.

36. Referitor la încălcarea prevederilor constituționale care consacră demnitatea omului ca valoare supremă a statului român, analizând susțineri asemănătoare celor invocate în prezenta cauză, Curtea, prin Decizia nr. 1.576 din 7 decembrie 2011, a reținut, în esență, că, deși temeiul moral al acordării dreptului la indemnizație reparatorie, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, „acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989”.

37. Față de cele menționate anterior, Curtea constată că și critica raportată la art. 115 alin. (6) din Constituție, potrivit căreia dispozițiile criticate afectează drepturi și libertăți fundamentale, este neîntemeiată.

38. De asemenea, Curtea observă că dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu ne aflăm în ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

39. În final, Curtea constată că celelalte dispoziții din Constituție și din actele juridice internaționale invocate nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

40. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Tîrnoveanu, de Maria Costea și de Gheorghe Cătălin Poede în dosarele nr. 263/89/2015, nr. 377/89/2015 și nr. 465/89/2015 ale Tribunalului Vaslui — Secția civilă și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 95/2014 pentru modificarea și completarea Legii recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vaslui — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 martie 2016.

PREȘEDINTE,
DANIEL MĂRIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.172/2014
privind aprobarea componenței, atribuțiilor și modului de funcționare
ale Comitetului de privatizare, concesionare și arendare al Agenției Domeniilor Statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic — La anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.172/2014 privind aprobarea componenței, atribuțiilor și modului de funcționare ale Comitetului de privatizare, concesionare și arendare al Agenției Domeniilor Statului,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 964 din 30 decembrie 2014, cu modificările ulterioare, numerele curente 1, 2, 4, 5 și 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1.	Secretariatul General al Guvernului	Monica Genoveva Oiță
2.	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	Cezar Rareș Anghel
.....
4.	Agencia Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară	Victoria Onea
5.	Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor	Stelian Caramitru
6.	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor	Ion Anghel”

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Sorin Sergiu Chelmu
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Achim Irimescu
Președintele Agenției Domeniilor Statului,
Mitea Ilie Dumitru Haralambie
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu
p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Erika Stanciu,
secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU ACHIZIȚII PUBLICE

ORDIN

privind stabilirea metodologiei de selecție pentru evaluarea ex-ante a documentațiilor de atribuire aferente contractelor/acordurilor-cadru de achiziție publică care intră sub incidența art. 23 alin. (2) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, respectiv contractelor/acordurilor-cadru sectoriale care intră sub incidența art. 25 alin. (2) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 394/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, precum și pentru stabilirea modului de interacțiune cu autoritățile/entitățile contractante verificate

Având în vedere:

— prevederile art. 23 alin. (1)—(4) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice;

— prevederile art. 25 alin. (1)—(5) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 394/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale;

— necesitatea fluidizării procesului de achiziție publică prin prevenirea întârzierilor în inițierea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică;

— necesitatea optimizării activității de elaborare a documentațiilor de atribuire, prin responsabilizarea autorităților contractante în legătură cu conținutul acestora,

în temeiul dispozițiilor art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 634/2015 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice,

președintele Agenției Naționale pentru Achiziții Publice emite prezentul ordin.

CAPITOLUL I

Prevederi referitoare la metodologia de selecție aferentă evaluării ex-ante a documentațiilor de atribuire

Art. 1. — Evaluarea ex-ante a documentațiilor de atribuire, împreună cu strategia de contractare, aferente contractelor/acordurilor-cadru care intră sub incidența art. 23 alin. (2) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 395/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, respectiv art. 25 alin. (2) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 394/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului sectorial/acordului-cadru din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, se realizează în urma aplicării, în mod automat, de către Sistemul electronic de achiziții publice, denumit în continuare SEAP, a metodologiei de selecție prevăzute în prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Selecția documentațiilor de atribuire este asigurată, din punct de vedere tehnic, la nivelul SEAP și se realizează în fiecare zi lucrătoare, după cum urmează:

a) documentațiile de atribuire menționate la art. 1 se grupează în intervale de câte zece, în ordinea transmiterii acestora în sistem;

b) SEAP selectează în mod aleatoriu o singură documentație din fiecare interval, aceasta fiind transmisă spre evaluare la Agenția Națională pentru Achiziții Publice, denumită în continuare ANAP.

(2) În scopul evitării riscului de a selecta, într-un anumit interval de timp, mai multe documentații de atribuire aparținând aceleiași autorități contractante, mecanismul de selecție asigură limitarea numărului de documentații de atribuire transmise spre evaluare de către aceeași autoritate contractantă, prin

selectarea următoarei documentații de atribuire încărcate de către o altă autoritate contractantă.

(3) Pentru documentațiile de atribuire aferente contractelor/acordurilor-cadru care nu au fost selectate spre evaluare în baza metodologiei prevăzute la alin. (1), autoritățile/entitățile contractante sunt înștiințate, în mod automat, de către SEAP în legătură cu faptul că nu fac obiectul evaluării ANAP, prin afișarea în momentul publicării documentației a unui mesaj în acest sens.

Art. 3. — (1) ANAP evaluează, cel puțin o dată pe lună, mecanismul de selectare în vederea diminuării posibilității de neinclușare în procesul de evaluare a documentațiilor de atribuire aferente contractelor/acordurilor-cadru menționate la art. 1, transmise în SEAP de către autoritățile contractante care inițiază un volum mic de proceduri de atribuire.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), ANAP stabilește lunar, în baza informațiilor puse la dispoziție de SEAP, un număr maxim de documentații de atribuire aparținând aceleiași autorități contractante care vor fi repartizate de către SEAP, pentru a face obiectul evaluării ex-ante, într-un interval de timp predefinit.

CAPITOLUL II

Prevederi referitoare la modul de interacțiune dintre ANAP și autoritățile/entitățile contractante în procesul de evaluare ex-ante a documentațiilor de atribuire

Art. 4. — (1) În aplicarea prevederilor art. 23 alin. (1)—(4) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, precum și a prevederilor art. 25 alin. (1)—(5) din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 394/2016, ANAP are obligația să evalueze documentațiile de atribuire în ordinea primirii acestora în cadrul aplicației informatice specifice.

(2) Autoritatea contractantă va lua în calcul și perioada de timp alocată ANAP pentru evaluarea documentației de atribuire atunci când elaborează calendarul procedurii de atribuire aferent contractului/acordului-cadru de achiziție publică/sectorial.

Art. 5. — (1) Modificarea sau corectarea informațiilor cuprinse în documentația de atribuire, rezultate din procesul de evaluare a documentației de atribuire, ca urmare a formulării de observații și recomandări de către ANAP, se admit doar în secțiunile ce fac obiectul deblocării.

(2) Prin excepție, se admit modificări sau corectări de informații în alte secțiuni ale documentației de atribuire, în situația în care este necesară efectuarea unor corelări între informațiile ce fac obiectul observațiilor cu cele precizate în cadrul altor secțiuni, sub rezerva indicării exprese și motivate a acestora, printr-o solicitare transmisă prin intermediul portalului care asigură schimbul de informații dintre ANAP și autoritățile contractante verificate.

Art. 6. — Fără a afecta prevederile art. 5, orice solicitare formulată de autoritatea contractantă, indiferent de mijlocul de

comunicare, cu privire la modificarea/corectarea/adăugarea de noi cerințe sau informații în alte secțiuni decât cele asupra cărora au fost formulate observații și recomandări ca urmare a evaluării documentației de atribuire de către ANAP conduce la încadrarea documentației de atribuire în cauză în categoria celor noi intrate în sistemul electronic specific, necesitând reluarea întregului proces de evaluare în condițiile prevederilor legale menționate mai sus.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Achiziții Publice nr. 773/2015 privind unele măsuri de eficientizare a activității de evaluare ex-ante a documentațiilor de atribuire, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 932 din 16 decembrie 2015.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Achiziții Publice,
Bogdan Pușcaș

București, 8 iunie 2016.
Nr. 264.

ACTE ALE CONSILIULUI PENTRU SUPRAVEGHEREA ÎN INTERES PUBLIC A PROFESIEI CONTABILE

CONSILIUL PENTRU SUPRAVEGHEREA ÎN INTERES PUBLIC A PROFESIEI CONTABILE

DECIZIE

pentru adoptarea Procedurii privind respectarea cerințelor de confidențialitate referitoare la activitatea Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile

În temeiul prevederilor:

— art. 62 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și supravegherea în interes public a profesiei contabile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 25 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile, aprobat prin Decizia Consiliului superior al Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile nr. 18/2014,

Consiliul superior al Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile, întrunit în ședința din 12 mai 2016, d e c i d e:

Art. 1. — Se adoptă Procedura privind respectarea cerințelor de confidențialitate referitoare la activitatea Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia*) Consiliului superior al Consiliului pentru

Supravegherea Activității de Audit Statutar nr. 42/2011 pentru aprobarea Procedurii privind respectarea cerințelor de confidențialitate de către personalul CSPAAAS.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului superior al Consiliului
pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile,
Corneliu Cazacu

București, 12 mai 2016.
Nr. 35.

*) Decizia Consiliului superior al Consiliului pentru Supravegherea Activității de Audit Statutar nr. 42/2011 nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PROCEDURĂ
privind respectarea cerințelor de confidențialitate referitoare la activitatea Consiliului
pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile

În temeiul prevederilor art. 62 alin. (4), art. 68 alin. (6) și ale art. 73 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și supravegherea în interes public a profesiei contabile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 6 și art. 28 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile, aprobat prin Decizia Consiliului superior al Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile nr. 18/2014,

Consiliul superior al Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile adoptă prezenta procedură.

Art. 1. — (1) Membrii Consiliului superior al Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile, membrii Comisiei de disciplină, membrii Comisiei tehnice, personalul din cadrul departamentelor de specialitate ale Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile (denumit în continuare *CSIPPC*), precum și persoanele care se află în raporturi juridice cu *CSIPPC*, reglementate de Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare (*Codul civil*), sau legi speciale, sunt obligate să păstreze secretul profesional și să respecte cerințele de confidențialitate.

(2) Informațiile care fac obiectul secretului profesional nu pot fi dezvăluite niciunei alte persoane sau autorități, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut de alte acte normative în vigoare, prin prevederi speciale în acest sens.

Art. 2. — (1) Pe perioada exercitării mandatului, membrii Consiliului superior al *CSIPPC* și membrii Comisiei de disciplină au obligația să nu transmită date sau informații de care au luat cunoștință în timpul exercitării atribuțiilor ce le revin și nici să le folosească în interes propriu sau al unor terțe persoane.

(2) Membrii Comisiei tehnice au obligația să nu transmită date sau informații de care au luat cunoștință în timpul exercitării activității în cadrul comisiei și nici să le folosească în interes propriu sau al unor terțe persoane.

(3) Obligația păstrării secretului profesional, a cerințelor de confidențialitate și a informațiilor cu caracter confidențial revine și persoanelor care participă în calitate de invitați la ședințele Consiliului superior, ale Comisiei de disciplină sau ale Comisiei tehnice.

(4) Membrii Consiliului superior al *CSIPPC*, membrii Comisiei de disciplină și membrii Comisiei tehnice vor semna o declarație de confidențialitate (anexa la procedură).

(5) Persoanele care participă în calitate de invitați la ședințele Consiliului superior, Comisiei de disciplină sau Comisiei tehnice vor semna o declarație de confidențialitate (anexa la procedură), în măsura în care acestea au acces la informații cu caracter confidențial.

(6) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1)—(3) intervine răspunderea civilă și penală, după caz.

Art. 3. — (1) Pe durata raportului de serviciu/de muncă și pentru o perioadă de 3 ani după încetarea acestuia, personalul departamentelor de specialitate din cadrul *CSIPPC* are obligația să nu transmită date sau informații de care a luat cunoștință în timpul exercitării atribuțiilor stabilite potrivit fișei de post și nici să le folosească în interes propriu sau al unor terțe persoane.

(2) Personalul departamentelor de specialitate din cadrul *CSIPPC*, format din funcționari publici și personal contractual, este obligat să completeze o declarație de confidențialitate (anexa la procedură) la angajarea/numirea în funcție, ce constituie anexa la dosarul de personal.

(3) Încălcarea din culpă sau din neglijență a cerințelor privind secretul profesional, a cerințelor de confidențialitate și a informațiilor cu caracter confidențial de către personalul *CSIPPC* poate atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a acestora, după caz, conform legislației în domeniu.

Art. 4. — (1) Persoanele care se află în raporturi juridice cu *CSIPPC*, altele decât persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1)—(3) și la art. 3, pot fi persoanele delegate, detașate, terți cu contract de prestări servicii, consultanți sau alte categorii de persoane, în funcție de deciziile Comitetului executiv sau ale directorului executiv coordonator.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) vor semna o declarație de confidențialitate (anexa la procedură), în măsura în care acestea au acces la informații cu caracter confidențial.

(3) Pentru persoanele prevăzute la alin. (1) intervine răspunderea civilă și penală, după caz.

Art. 5. — (1) Prin termenul de „informații” se înțelege orice documente, date, obiecte sau activități, indiferent de suport, formă, mod de exprimare sau de punere în circulație.

(2) Sunt considerate ca având caracter confidențial informațiile conținute de:

a) proiectele de reglementări/norme/proceduri/acorduri ce sunt adoptate de *CSIPPC*, până la momentul publicării;

b) actele supuse aprobării/avizării de *CSIPPC*, până la momentul publicării;

c) corespondența cu Comisia Europeană, în măsura în care informațiile comunicate de Comisia Europeană sunt considerate de aceasta ca fiind informații cu caracter confidențial;

d) dosarele aflate pe rolul Comisiei de disciplină, respectiv de documentele referitoare la dezbaterile din cadrul ședințelor Comisiei de disciplină cu privire la soluționarea acestor dosare, până la finalizarea procedurii disciplinare;

e) actele de investigare, inspecție sau monitorizare referitoare la auditorii statutare și firmele de audit;

f) orice alte informații cu privire la auditorii statutare și firmele de audit, precum și la activitatea acestora, care sunt considerate ca având caracter confidențial, potrivit legii.

(3) Consiliul superior sau Comitetul executiv poate declara și alte informații ca având caracter confidențial, în afara celor menționate la alin. (1), în cazul în care divulgarea unor astfel de informații poate aduce prejudicii unui auditor statutar sau unei firme de audit.

(4) Nu se consideră că sunt încălcate principiile/cerințele de confidențialitate în următoarele situații:

a) divulgarea sau utilizarea informațiilor este prevăzută de legislația în domeniu, cum ar fi publicarea sancțiunilor sau cooperarea cu alte autorități competente din domeniu;

b) când există acordul de divulgare sau utilizare din partea auditorului statutar sau firmei de audit;

c) informațiile sunt cuprinse în registrul public al auditorilor statutare sau în registrul public electronic al auditorilor statutare, sunt prezentate pe website-urile firmelor de audit sau auditorilor statutare sau au caracter public;

d) informațiile sunt cerute de către instituțiile statului pentru exercitarea atribuțiilor lor specifice, în conformitate cu reglementările din domeniu. Informațiile se furnizează în astfel de cazuri cu înștiințarea auditorului statutar sau firmei de audit, dacă nu se va solicita în mod expres menținerea secretului, în conformitate cu reglementările legale aplicabile;

e) informațiile sunt colectate în scop statistic sau de raportare. Se evită utilizarea informațiilor personalizate în cazul în care divulgarea lor ar reprezenta un pericol iminent pentru siguranța vreunei persoane;

f) alte cazuri prevăzute de legislația națională sau a Uniunii Europene.

(5) Obligația de păstrare a confidențialității rămâne în vigoare timp de 3 ani de la încetarea mandatului de membru în Consiliul superior/Comisia de disciplină, de la încetarea calității de membru în Comisia tehnică, de la încetarea raporturilor de muncă/de serviciu sau de la încetarea oricăror altor raporturi juridice cu CSIPPC, reglementate de Codul civil sau legi speciale, după caz.

(6) Informațiile cu caracter confidențial nu sunt de natura informațiilor clasificate, așa cum sunt prevăzute în Legea

nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) În cazul răspunderii disciplinare a persoanelor prevăzute la art. 3, pentru analizarea faptei sesizate ca abatere disciplinară privind încălcarea confidențialității și a secretului profesional, a vinovăției și a consecințelor faptei se constituie, cu caracter temporar, o comisie de disciplină, conform legii.

(2) Modul de constituire, organizare și funcționare a Comisiei de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acesteia se stabilesc printr-o reglementare specifică a CSIPPC.

Art. 7. — Președintele Consiliului superior al CSIPPC dispune aplicarea sancțiunilor disciplinare propuse de către Comisia de disciplină prevăzută la art. 6, conform legii.

Art. 8. — Anexa face parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXĂ
la procedură*

DECLARAȚIE DE CONFIDENȚIALITATE

Subsemnatul(a),, posesor/posesoare al/a CI seria nr., CNP, în calitate de:

- membru al Consiliului superior al CSIPPC;
- membru al Comisiei de disciplină a CSIPPC;
- membru al Comisiei tehnice;
- personal din cadrul departamentelor de specialitate ale CSIPPC;
- persoană care se află în raporturi juridice cu CSIPPC, reglementate de Codul civil sau legi speciale;

— invitat la ședințele Consiliului superior/Comisiei de disciplină/Comisiei tehnice, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea falsului în declarații, următoarele:

1. Am luat la cunoștință de prevederile Procedurii privind respectarea cerințelor de confidențialitate referitoare la activitatea Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile, aprobată prin Decizia Consiliului superior al Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile nr. 35/2016.

2. Voi păstra confidențialitatea asupra tuturor informațiilor și documentelor cu caracter confidențial de care iau cunoștință în cursul activității mele, în calitate de

3. Voi folosi informațiile și documentele cu caracter confidențial numai în scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de lege.

4. Voi păstra aceste informații în deplină confidențialitate și nu le voi pune la dispoziția niciunui terț, sub nicio formă, verbală sau scrisă și în nicio modalitate de comunicare.

5. Nu voi folosi datele sau informațiile cu caracter confidențial în interes propriu sau al unor terțe persoane.

Prezenta declarație este dată de subsemnatul(a),, în fața Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile (CSIPPC), reprezentat prin președintele Consiliului superior/directorul executiv coordonator.

Data

Semnătura

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 936911